

Vojna kôz

Peter nechce prezradiť, o čom sa s Piou rozprával. Každopádne sa prezliekla. Teraz má na sebe rovnaké strašné ružové jazdecké nohavice ako jej mama, ktorá na terasu naservírovala litre ľadového čaju a obrovskú horu čokoládového koláča. „Ponúknite sa, dobrú chuť!“ zvolá pani Belohorcová a tak trochu chladne sa obráti k Petrovi:

„Ján sa na vás sťažoval. Ale urobte pekne svoj hókuspókus, aby bola kobyľka do turnaja fit, dobre?“

Pokynie hlavou a zmizne, aby mohla ďalej dekorovať statok.

„Nočná mora!“ zastoná Pia a presunie si kúsok koláča na tanier. „Chcem iného koňa.“

Anni si odfrkne. „Ani Cili nevyzerala práve tak, že by ju jazdenie s tebou bavilo,“ odvetí rozhorčene.

Pia sa na Anni pozerá zvrchu. „Ničomu nerozumieš,“ odsekne napokon Pia. Zamyslene zahryzne do koláča.

„Možno musím jednoducho predsa len jazdiť s ostrohami. Aby Cililing robila to, čo chcem ja, a nie naopak. Koniec koncov, ja som šéf.“

Anni si opäť pohrdavo odfrkne. Peter potrasie hlavou. „Naopak, budeš mať

na sebe topánky. Najprv sa musíš naučiť ovládať svoje nohy a zostať v pokoji. A ak sa to podarí, nebudeš potrebovať ani ostrohy.“

Leo sa uškrnie. „Presne. Pri Anni totiž Cililing divadlo nerobí. Pri nej je nežná ako naše novorodené jahniatko.“ Z Piiných očí vyšľahnú blesky. „Ach, nieee!“ Pozerá na Anni, tá do seba, naklonená nad tanierom, futruje koláč. Anninu tvár pod hustými vlasmi sotva vidno. „Nečudujem sa, veď ona sama je už perfektný koník,“ posmieva sa. „Jasné, že sa pri nej Cililing cíti dobre. No hej,“ dodá, „keď niekto nemá vlastného koňa, asi sa z neho jeden stane.“

Anni cíti nahnevané mravčenie v bruchu, ako vždy, keď si jedna z týchto konských kôz utahuje z toho,

že u nej doma poskakujú len dve
morské prasiatka.

„Skvelé, Pia, môžeš byť na seba fakt
hrdá,“ vracia jej späť jed. „Kôň, ktorý
má strach pred te...“ Zachytí Petrov
varovný pohľad a zmlkne.

„Áno, Cili je fakt strachopud,“
pokračuje Pia. „Bojí sa aj slimáka,
ktorý jej skríži cestu. Totálne nudné!“
Vzdychne si. „S takým koňom sa nedá
vyhrať žiadny turnaj. Mama povedala,
že keď spolu nebudeme vychádzať,
dostanem nového koňa. Taký divoký
kôň, ten by bol šik! Divé kone sú
megaodvážne!“

Anni od zdesenia krížom cez stôl
vyplúje koláč.

„Och, rozprávaš blbosti!“ prská na
Piu. „Divé kone potrebujú veľmi veľa
slobody. Myslíš si, že majú chuť kysnúť

v zatuchnutej stajni v Hornej Hote?
Fakt nemáš ani tušenia! A Cililing bude
potom odpísaná, alebo čo? Človeče,
ty si ale hnusná!“ Annino srdce tlčie
až v krku. „Veď aj ty si predsa videla
divé kone, keď sme Kristal púšťali
na slobodu! Sú to divé zvery!“

Pia sa nevinne pozrie na Petra.

„Čo zasa má? Len som povedala, že sa
mi páčia divoké kone. Je to nebudaj
zakázané? Veď aj ty ich máš predsa
rada, Anni!“

„Jasné, že mám rada divé kone!“
odvetí zanietene Anni. „A práve preto
ich nechcem zatvárať do kliecky.“

„He? Však to som vôbec nepovedala!“
vykrične Pia a celá očervenie. „Naše
kone nestoja v nejakých biednych
klieckach ako tvoje hlúpe morské
prasiatka. Máme supermoderné boxy!

Nemáš ani poňatia, koľko mama platí, aby sa mali kone dobre. Onedlho si u nás ustajní svojho žrebca skutočná grófká! Nie ja som hnusná, ty si hnusná, a síce na mňa!“

Anni sa naštvane postaví. „Okej! Ja padám! Je to tu totálne ako v škôlke.“ Kráča bez rozlúčky preč. Celá bez seba od hnevu beží priamo do lesa až ku kvetinovej lúke. Rovnako ako ráno si ľahne do trávy a zatvorí oči. Možno sa tu znovu zjaví Srdiečko.

Zostane tam ležať tak dlho, kým zmizne slnko a chladný večerný vietor začne hladiť iskerníky. Anni sa trasie.

Les je tmavý a osamelý.

Napokon sa vzdá a vlečie sa domov.